

ПРОТОКОЛ

№ 89

гр. Пловдив, 28.04.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Стоян Ат. Германов
Х. В. Симитчиев

при участието на секретаря Катя Н. Митева
Сложи за разглеждане докладваното от Х. В. Симитчиев Въззивно гражданско дело № 20235000500127 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:47 часа се явиха:

Жалбоподателят „Б.-****“ ЕООД, редовно призован, за него се явява адв. И. С., редовно преупълномощен от първата инстанция.

Въззиваемата страна „Ч.Б.“ ООД, редовно призована, не се явява представител.

Адв. С.: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото.

Образувано е по въззивна жалба с вх. № 2573/25.01.2023 г. от „Б. ****“ ЕООД, гр. П. против Решение № 1656/21.12.2022 г. постановено по гр.д. № 3321/2021 г., по описа на Окръжен съд - П., 2-ри състав, с което се отхвърля иска, предявен от „Б. ****“ ЕООД против „Ч.Б.“ ООД, за заплащане на сумата 25 250 лв., представляваща обезщетение за неоснователно ползване на част от имот с № ****.**, върху която част са ситуирани 21 паркоместа - северната и западната граница на имота, за периода 02.08.2021 г.

- 25.11.2021 г., като неоснователен и се осъжда „Б. *****“ ЕООД да заплати на „Ч.Б.“ ООД сумата от 1500 лв. разноски по гр. дело № 3321/ 2021г. по описа на Окръжен съд - П..

В жалбата се поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушение на процесуалните и материалните правила, както и в противоречие със събраните по делото доказателства, за което са изложени конкретни съображения. Оспорва се констатацията в решението на първоинстанционния съд, че ПИ с идентификатор *****.**.** не е съществувал в периода, през който са издадени разрешения за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на търговски крайпътни обекти и пътни връзки към тях с № 13-О-И от 02.12.2010 г. и № 5-О-Е от 03.05.2011 г.

Според жалбоподателя е безспорно, че - със заповед № КД-14-16-408/24.06.2009г. е извършено изменение на КККР на с. Б.; - разрешенията за ползване са издадени през 2010г. и 2011 г.; - решение № 701/03.04.2015г. постановено по адм.д. № 3429/2015 по описа на Административен съд - П. е потвърдено от ВАС с Решение № 12992/02.12.2015г. постановено по адм.д. № 6671/2015 е отменена заповед № КД-14-16-408/24.06.2009г.

Посочва се, че съгласно чл. 53б, ал. 9 от ЗКИР, обжалването на заповедта за изменение не спира нейното изпълнение, освен ако съдът не постанови друго. В настоящия случай, заповедта на Началника на СГКК П., с която е изменена КККР на с. Б. и са нанесени два ПИ - *****.**.** и *****.**.** е такава по смисъл на чл. 53б, ал. 7 от ЗКИР. Видно от решенията на Административен съд - П. и ВАС, няма постановяване, което да спира изпълнението на заповед № КД-14-16-408/24.06.2009 г. Поради това, счита, че Заповед № КД-14-16-408/24.06.2009 г. е действала и съвсем законосъобразно, а разрешения за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на търговски крайпътни обекти и пътни връзки към тях с № 13-О-И от 02.12.2010 г. и № 5-О-Е от 03.05.2011 г. са издадени за поземлени имоти, които са съществували. Оспорва се като неправилен е извода на ОС П., че към момента на издаване на разрешенията, такива имоти: ПИ - *****.**.** и *****.**.** не са съществували. Тъкмо обратното, тези имоти са съществували и едва с отмяната на заповедта от Административен съд - П., тези имоти са престанали да съществуват. В тази връзка, неправилен според

жалбоподателя е изводът на съда, че липсва пълна идентичност между ПИ - *****.**.** и *****.**.**. Счита, че този извод се опровергава от заключението на вещото лице, както и от представените и приети писмени доказателства. Посочва, че по делото е приета преписката на Нотариус К., по която е издаден нот. акт № *, т.*, рег. №****, № **** от 01.11.2018 г. по нейния опис, където се намира Скица № 15-333764/28.05.2018г. на поземлен имот № *****.**.**, от която се установява, че ПИ № **.**. има предходни стари идентификатори - *****.**.**, *****.**.*** и *****.**.***. Предвид горното, поддържа, че е налице идентичност между имотите, но това е обсъдено от Окръжен съд - П. едностранно, което води до грешни изводи и постановяване на неправилно решение. На следващо място, жалбоподателят посочва, че за да бъде уважена исковата претенция, не е необходимо наличие на пълна идентичност, както твърди първоинстанционния съд. Процесните паркоместа са ситуирани на терен, който е бил част, както от ПИ *****.**.**, така и от *****.**.**. Първоинстанционният съд също така неправилно приел, че ищецът не е доказал факта, че процесният имот е публична държавна собственост. За да достигне до този грешен извод, съдът обсъдил едностранно постановеното в Закона за пътищата. В мотивите си, съдът посочил, че пътищата са публична държавна собственост и кои елементи на пътищата са част от тях и съответно последните също са публична държавна собственост. Обсъдена е разпоредбата на чл. 5 от ЗП и §1, т. 1. 2 и 3, но съдът е достигнал до грешния извод, че ПИ *****.**.** не е част от републиканската пътна мрежа и съответно той не е публична държавна собственост. Посочва се, че в прието по делото заключение на вещото лице по съдебно техническата експертиза е посочено, че част от ПИ *****.**.** е старото изоставено трасе на пътя П.-С.. ОС П. обаче не обсъдил изложеното в исковата молба, че съгласно разпоредбата на чл. 14. ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за пътищата, собствеността на пътищата по чл. 5. ал. 5 от Закона за пътищата се разпростира и върху всички изоставени при реконструкцията на пътя пътни участъци, които са запазени и не е възстановено първоначалното предназначение на земята. В тази връзка, се поддържа, че тъй като част от ПИ *****.**.** представлява старо изоставено трасе, то и Б. С. С.О. „УБ.“ - Б.М. не може да придобие собствеността върху този имот. Излагат се съображения, че придобиването на собствеността върху имот, част от републиканската пътна мрежа, става след изпълнение на

процедурата по чл. 15 от ППЗП, в която подробно е посочено начина за промяната на публичната собственост на пътищата и едва след това физически или юридически лица могат да установяват правата си на собственост. Окръжен съд - П. обаче не обсъдил факта, че в случая липсва проведена процедура по чл. 15 от ППЗП. По делото не са представени доказателства за съществуване на такава процедура. Не са представени или изискани документи, което да са част от преписката по промяната. Не е представено, а и не съществува решение на Министерски съвет за промяна. Според жалбоподателят, тъй като начина на промяна на собствеността е изрично посочена в ППЗП, удостоверенията на Областната администрация и Община А., че за ПИ *****.**.** няма издаден акт за държавна собственост, тъй като собствеността е възникнала по силата на закона, са без доказателствена стойност и значение. Счита, че без значение е и писмо от 14.12.2007г. от Областно пътно управление, което съдържа информация, че участъка от разклона на път **-** „П. - С.“ не е включен в списъка на републиканската пътна мрежа. Намира, че това, че този участък не е включен, не означава, че е променен статута на имота и че е проведена процедурата по чл. 15 от ППЗП. Посочва, че същото може да се каже и за писмото на МРРБ изх. № 90-00-348/13.08.2018 г., в което се сочи, че участъка от разклона на път **-** „П. - С.“ не е обявено за път от републиканската пътна мрежа и не е включено в утвърдения от МС списък на общинските пътища. Поддържа, че информацията в тези две писмени доказателства не сочи за изпълнение на процедурата по чл. 15 от ППЗП. Промяната на собствеността върху имот публична държавна собственост не се извършва с включването му в списък или не включването му в такъв списък. Според жалбоподателя, дадената информация с тези писма, за сведение на Б. С. С.О. „У.Б.” - Б.М., е негодна и като такава, не е годно доказателство, което да установи по изричен начин промяната на статута на собствеността, т.е. към настоящия момент не е възможно Б. С. С.О. „У.Б.” - Б.М. да е собственик на ПИ *****.**.** тъй като в площта му е включен имот публична държавна собственост. Счита, че събраните по делото доказателства по категоричен начин доказват основателността на исковата претенция и че е доказано, че Б. С. С.О. „У.Б.” - Б.М. не е собственик на ПИ *****.**.** тъй като той включва в себе си имот публична собственост. В заключение, се иска въззивният съд да постанови решение, с което да отмени Решение № 1656/21.12.2022г. постановено по

гр.д. № 3321/2021. по описа на ОС П.. 2-ри състав, като неправилно и незаконосъобразно и вместо това да уважи исковите претенции като доказани.

С въззивната жалба не са направени нови доказателствени искания.

В законния срок, от ответника „Ч.Б.“ООД е подаден отговор на жалбата, с който се оспорва същата като неоснователна, за което са изложени конкретни съображения, като се иска да бъде потвърдено първоинстанционното производство.

В отговора на въззивната жалба не са направени доказателствени искания.

Адв. С.: Поддържам жалбата. Нямам доказателствени искания. Представям списък на разноските. Разноските по т.1 до 6 са за първата инстанция. По т.7 са направените разноски пред Апелативен съд.

С оглед липса на заявени доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА представения списък на разноските.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. С.: Уважаеми апелативни съдии, моля да се произнесете с решение, с което отмените атакуваното решение като неправилно и незаконосъобразно, по съображения, подробно развити в жалбата.

Моля да се присъдят на представляваното от мене дружеството направените разноски, съобразно списъка с направеното уточнение.

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение до 29.05.2023 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 9:50 часа.

В момента в 9:54 часа в съдебната зала се явяват:

За жалбоподателя „Б.-****“ ЕООД адв. В., с пълномощно по делото.

За въззиваемото дружество „Ч.Б.“ ООД се явяват адв. Г. П. и управителят на дружеството - Л. В. А..

Адв. В.: Забавихме се за съдебното заседание, защото на страницата на Апелативен съд -Пловдив нямаше информация, че ще бъде в тази зала, а ние чакахме на обичайното място пред другата съдебна зала в другото крило на съда.

Съдът, след съвещание намира, че формално има техническа причина, поради която страните са закъснели, поради което няма пречка да се отмени определението, с което е даден ход на делото и определението, с което е даден ход на устните състезания и делото да започне отначало, като се даде възможност на страните да заявят становища по хода на делото.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определението, с което е даден ход на делото и ход на устните състезания.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма пречка да се даде ход на делото, поради което
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото.

Образувано е по въззивна жалба с вх. № 2573/25.01.2023 г. от „Б. ****“ ЕООД, гр. П. против Решение № 1656/21.12.2022 г. постановено по гр.д. № 3321/2021 г., по описа на Окръжен съд - П., 2-ри състав, с което се отхвърля иска, предявен от „Б. ****“ ЕООД против „Ч.Б.“ ООД, за заплащане на сумата 25 250 лв., представляваща обезщетение за неоснователно ползване на част от имот с № *****.**, върху която част са ситуирани 21 паркоместа - северната и западната граница на имота, за периода 02.08.2021 г. - 25.11.2021 г., като неоснователен и се осъжда „Б. ****“ ЕООД да заплати на „Ч.Б.“ ООД сумата от 1500 лв. разноси по гр. дело № 3321/ 2021г. по описа на Окръжен съд - П..

В жалбата се поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушение на процесуалните и материалните правила, както и в противоречие със събраните по делото доказателства, за което са изложени конкретни съображения. Оспорва се констатацията в решението на първоинстанционния съд, че ПИ с идентификатор *****.**.** не е съществувал в периода, през който са издадени разрешения за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на търговски крайпътни обекти и пътни връзки към тях с № 13-О-И от 02.12.2010 г. и № 5-О-Е от 03.05.2011 г.

Според жалбоподателя е безспорно, че - със заповед № КД-14-16-408/24.06.2009г. е извършено изменение на КККР на с. Б.; - разрешенията за ползване са издадени през 2010г. и 2011 г.; - решение № 701/03.04.2015г. постановено по адм.д. № 3429/2015 по описа на Административен съд - П. е потвърдено от ВАС с Решение № 12992/02.12.2015г. постановено по адм.д. № 6671/2015 е отменена заповед № КД-14-16-408/24.06.2009г.

Посочва се, че съгласно чл. 53б, ал. 9 от ЗКИР, обжалването на заповедта за изменение не спира нейното изпълнение, освен ако съдът не постанови друго. В настоящия случай, заповедта на Началника на СГКК П., с която е изменена КККР на с. Б. и са нанесени два ПИ - *****.**.** и *****.**.** е такава по смисъл на чл. 53б, ал. 7 от ЗКИР. Видно от решенията на Административен съд - П. и ВАС, няма постановяване, което да спира изпълнението на заповед № КД-14-16-408/24.06.2009 г. Поради това, счита, че Заповед № КД-14-16-408/24.06.2009 г. е действала и съвсем законосъобразно, а разрешения за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на търговски крайпътни обекти и пътни връзки към тях с № 13-О-И от 02.12.2010 г. и № 5-О-Е от 03.05.2011 г. са издадени за поземлени имоти, които са съществували. Оспорва се като неправилен е извода на ОС П., че към момента на издаване на разрешенията, такива имоти: ПИ - *****.**.** и *****.**.** не са съществували. Тъкмо обратното, тези имоти са съществували и едва с отмяната на заповедта от Административен съд - П., тези имоти са престанали да съществуват. В тази връзка, неправилен според жалбоподателя е изводът на съда, че липсва пълна идентичност между ПИ - *****.**.** и *****.**.**. Счита, че този извод се опровергава от заключението на вещото лице, както и от представените и приети писмени

доказателства. Посочва, че по делото е приета преписката на Нотариус К., по която е издаден нот. акт № *, т. *, рег. №****, № **** от 01.11.2018 г. по нейния опис, където се намира Скица № 15-333764/28.05.2018г. на поземлен имот № *****.**, от която се установява, че ПИ № **. ** има предходни стари идентификатори - *****.**, *****.**, и *****.**. Предвид горното, поддържа, че е налице идентичност между имотите, но това е обсъдено от Окръжен съд - П. едностранно, което води до грешни изводи и постановяване на неправилно решение. На следващо място, жалбоподателят посочва, че за да бъде уважена исковата претенция, не е необходимо наличие на пълна идентичност, както твърди първоинстанционния съд. Процесните паркоместа са ситуирани на терен, който е бил част, както от ПИ *****.**, така и от *****.**. Първоинстанционният съд също така неправилно приел, че ищецът не е доказал факта, че процесният имот е публична държавна собственост. За да достигне до този грешен извод, съдът обсъдил едностранно постановеното в Закона за пътищата. В мотивите си, съдът посочил, че пътищата са публична държавна собственост и кои елементи на пътищата са част от тях и съответно последните също са публична държавна собственост. Обсъдена е разпоредбата на чл. 5 от ЗП и §1, т. 1. 2 и 3, но съдът е достигнал до грешния извод, че ПИ *****. ** не е част от републиканската пътна мрежа и съответно той не е публична държавна собственост. Посочва се, че в прието по делото заключение на вещото лице по съдебно техническата експертиза е посочено, че част от ПИ *****. ** е старото изоставено трасе на пътя П.-С.. ОС П. обаче не обсъдил изложеното в исковата молба, че съгласно разпоредбата на чл. 14. ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за пътищата, собствеността на пътищата по чл. 5. ал. 5 от Закона за пътищата се разпростира и върху всички изоставени при реконструкцията на пътя пътни участъци, които са запазени и не е възстановено първоначалното предназначение на земята. В тази връзка, се поддържа, че тъй като част от ПИ *****. ** представлява старо изоставено трасе, то и Б. С. С.О. „У.Б.“ - Б.М. не може да придобие собствеността върху този имот. Излагат се съображения, че придобиването на собствеността върху имот, част от републиканската пътна мрежа, става след изпълнение на процедурата по чл. 15 от ППЗП, в която подробно е посочено начина за промяната на публичната собственост на пътищата и едва след това физически или юридически лица могат да установяват правата си на

собственост. Окръжен съд - П. обаче не обсъдил факта, че в случая липсва проведена процедура по чл. 15 от ППЗП. По делото не са представени доказателства за съществуване на такава процедура. Не са представени или изискани документи, което да са част от преписката по промяната. Не е представено, а и не съществува решение на Министерски съвет за промяна. Според жалбоподателят, тъй като начина на промяна на собствеността е изрично посочена в ППЗП, удостоверенията на Областната администрация и Община А., че за ПИ *****.**.** няма издаден акт за държавна собственост, тъй като собствеността е възникнала по силата на закона, са без доказателствена стойност и значение. Счита, че без значение е и писмо от 14.12.2007г. от Областно пътно управление, което съдържа информация, че участъка от разклона на път **-**** „П. - С.“ не е включен в списъка на републиканската пътна мрежа. Намира, че това, че този участък не е включен, не означава, че е променен статута на имота и че е проведена процедурата по чл. 15 от ППЗП. Посочва, че същото може да се каже и за писмото на МРРБ изх. № 90-00-348/13.08.2018 г., в което се сочи, че участъка от разклона на път **-**** „П. - С.“ не е обявено за път от републиканската пътна мрежа и не е включено в утвърдения от МС списък на общинските пътища. Поддържа, че информацията в тези две писмени доказателства не сочи за изпълнение на процедурата по чл. 15 от ППЗП. Промяната на собствеността върху имот публична държавна собственост не се извършва с включването му в списък или не включването му в такъв списък. Според жалбоподателя, дадената информация с тези писма, за сведения на Б. С. С.О. „У.Б.” - Б.М., е негодна и като такава, не е годно доказателство, което да установи по изричен начин промяната на статута на собствеността, т.е. към настоящия момент не е възможно Б. С. С.О. „У.Б.” - Б.М. да е собственик на ПИ *****.**.** тъй като в площта му е включен имот публична държавна собственост. Счита, че събраните по делото доказателства по категоричен начин доказват основателността на исковата претенция и че е доказано, че Б. С. С.О. „У.Б.” - Б.М. не е собственик на ПИ *****.**.** тъй като той включва в себе си имот публична собственост. В заключение, се иска въззивният съд да постанови решение, с което да отмени Решение № 1656/21.12.2022г. постановено по гр.д. № 3321/2021. по описа на ОС П.. 2-ри състав, като неправилно и незаконосъобразно и вместо това да уважи исковите претенции като доказани.

С въззивната жалба не са направени нови доказателствени искания.

В законния срок, от ответника „Ч.Б.“ООД е подаден отговор на жалбата, с който се оспорва същата като неоснователна, за което са изложени конкретни съображения, като се иска да бъде потвърдено първоинстанционното производство.

В отговора на въззивната жалба не са направени доказателствени искания.

Адв. В.: Поддържам въззивната жалба. Нямам доказателствени искания.

Адв. П.: Оспорвам жалбата. Поддържам отговора. Нямам доказателствени искания. Представям списък на разноси, договор за правна защита и съдействие и платежно нареждане.

С оглед липса на заявени доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА представения списък на разноските и приложенията към него.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. В.: Уважаеми апелативни съдии, моля да отмените решението на първата инстанция, тъй като считам, че в него съвсем неправилно е възприето липса на идентичност на поземления имот, което е станало основна причина за отхвърляне на нашия иск. Считам, че измененията в кадастралния статут на имота, които касаят предимно номерацията, не могат да водят до извод, че не се касае за един и същи имот. Още повече, че в тази посока, съдът изслуша експертиза и експертът стигна до извода, че е налице частична идентичност между имотите и, че терените, на които са разположени паркоместата са именно и в новообразувания имот. В този смисъл смятам извода на съда за необоснован.

Разсъжденията в мотивите относно това доколко имотът е публична собственост и доколко е доказано в доказателствата, също не възприемам, тъй

като считам, че по силата на чл.5 тези изоставени трасета са публична общинска собственост, което е подробно регламентирано и в Правилника към Закона за пътищата.

В този смисъл, моля да ми се даде срок за излагане на аргументите си в писмени бележки.

Моля да ни се присъдят разноските, които сме направили по делото, за които е представен списък.

Моля в този смисъл за Вашето решение.

Адв. П.: Уважаеми апелативни съдии, моля да постановите решение, с което да оставите без уважение въззивната жалба и да потвърдите решението на Окръжен съд - П., като правилно и законосъобразно.

Изложените съображения от колегата са неоснователни.

Що се касае до кадастралните промени във времето на процесния имот 31, то те са на база установяване права на собственост, те не са формални. Променени са кадастралните граници и площи, като са зачетени такива на Община А., на държавата, на Б..

Впоследствие след обявяване на заповедта, която не е породила преследвания правен ефект, предвид пороците, които сме защитили в административното производство е възстановена кадастралната карта. Същественото в случая е, че няма каквото и да е основателност на твърдението, че това се явява публична държавна собственост, аргументирайки се с чл.5 на Правилника за приложение на ЗДП и ЗП.

Прави впечатление, че не се прави разлика от колегите, че процесната хипотеза предполага за имоти, чийто статут след ползването като път не е възстановен.

Имот 31 никога не е бил с променян статут и при предходните деления на 3 самостоятелни имота. Никога не е актуван път, а видно от кадастралната карта и нот.акт е, че имот 31 е с начин на трайно ползване второстепенна улица.

Моля да ми се даде възможност за представяне на писмени бележки.

Моля да постановите Вашето решение, като присъдите разноски на представляваното от мене дружество, съобразно представения списък.

Упр. А.: Поддържам казаното от адвоката ми.

Съдът дава 10-дневен срок от днес на страните за представяне на писмени бележки

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение до 29.05.2023 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри с 10:00 часа.

Председател: _____

Секретар: _____